

Ny retspraksis om overskridelser af sagsbehandlingstiden i køre- og hviletidssager

Køre- og hviletidssagerne og sagerne om overtrædelse af cabotagereglerne har det desværre nogle gange med at tage unødigt lang tid at få behandlet ved domstolene. I en periode har mange sager været sat i bero afventende ikrafttrædelse af nye regler, og for tiden ser vi også sager, der trækker ud, fordi der er problemer med oversættelse af anklageskrift og tolkning under sagerne.

Som nogen måske husker, fandt Højesteret ved en række domme vedrørende sager om overtrædelser af køre- og hviletidsreglerne eller simple overtrædelser af færdselsloven i 2012, at der ved for lang sagsbehandlingstid, kunne ske strafnedsættelse, strafbortfald eller fritagelse for betaling af sagsomkostninger. Nu er der kommet ny retspraksis på området, som relaterer til lang sagsbehandlingstid bl.a. på grund af den manglende ikrafttrædelse af de nye køre- og hviletidsregler.

I den nye dom TfK.2019.984 blev tiltalte ved byretten i Aalborg i juli 2016 idømt en bøde samt frakendt førerretten i 6 måneder for i september 2014 bl.a. at have undladt at benytte førerkort samt gentagende gange at have overtrådt køre- og hviletidsreglerne. Det første anklageskrift blev indgivet i januar 2015, mens det endelige anklageskrift først blev indgivet af anklagemyndigheden i oktober 2015 - altså over et år efter forseelserne.

Herefter blev sagens behandling i byretten udsat, da anklagemyndigheden skulle tage fornyet juridisk stilling til spørgsmålet om, hvorvidt kørsel der som udgangspunkt ikke er omfattet af reglerne om køre- og hviletid, ville blive omfattet heraf, når samme chauffør umiddelbart derefter udfører køre- og hviletidsomfattet kørsel. Således faldt byrettens dom først i juli 2016. Umiddelbart herefter blev dommen anket. Under ankesagen anmodede anklagemyndigheden om at sætte sagen i bero på grund af lovændringer. Dette varede omkring 8 måneder.

Vestre Landsret fandt ikke, at den samlede sagsbehandlingstid ved begge instanser, var blevet overskredet i et sådant omfang, at det kunne medføre en nedsættelse af straffen eller kompensation af tiltalte i medfør af straffelovens § 82, nr. 13. Retten lagde her bl.a. vægt på lovændringens indeholdende nedsættelser af sanktionerne for overtrædelser af køre- og hviletidsreglerne.

Vestre Landsret havde samme begrundelse, og kom således også til samme resultat som i den parallelle sag, TfK.2019.888, mod den ansvarlige vognmandsforretning, der var ansvarlig for tiltaltes handlinger i TfK.2019.984.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12

UF@NJORDLAW.COM